

บทคัดย่อ

เรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ของนักศึกษาในวิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง
สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

คณะผู้วิจัย คณะจารย์วิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสภาพการเรียนรู้การสอนที่ส่งเสริมการคิดอย่างมี
วิจารณญาณของนักศึกษา 2. ศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา
3. เปรียบเทียบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา 4. ศึกษาความสัมพันธ์ของ
ลักษณะส่วนบุคคลและสภาพการเรียนรู้การสอนที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับความสามารถ
ในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาในวิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษา
ทุกหลักสูตร ทุกชั้นปี ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเครือข่ายภาคกลาง ปีการศึกษา 2543 ได้จากการสุ่ม
ตัวอย่างแบบ Stratified Random Sampling ตามหลักสูตรและชั้นปี จำนวน 798 คน เครื่องมือที่ใช้
เป็นแบบสอบถามสภาพการเรียนรู้การสอน จำนวน 74 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น .89 และแบบวัดความ
สามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 80 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น .73 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test ANOVA และ Pearson Correlation การวิเคราะห์
ข้อมูลพบว่า สภาพการเรียนรู้การสอนที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาโดยรวมอยู่ใน
ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมกรเรียนรู้ที่อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านกลวิธี
การสอนและด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่าด้านการอนุมานอยู่ในระดับต่ำ
ส่วนด้านการประเมินข้อโต้แย้ง ด้านการนิรนัย ด้านการตีความ และด้านการยอมรับ ข้อตกลงอยู่ใน
ระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของ
นักศึกษาจำแนกตามเพศ สถานภาพสมรส ลำดับที่ของบุตร ชั้นปี หลักสูตร และประสบการณ์
การทำงาน พบว่า ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาชั้นปีต่างกันมีความแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าชั้นปีที่มีความแตกต่างกันคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ
นักศึกษาชั้นปีที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาชั้นปี
ที่ 4 ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับ

นักศึกษาที่ไม่เคยทำงานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การทำงานมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาที่มีเพศสถานภาพสมรส ถ้าดับที่ของบุตร และหลักสูตรต่างกันพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและสภาพการเรียนรู้การสอน กับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณพบว่า อายุ คะแนนเฉลี่ย จำนวนพี่น้อง และสภาพการเรียนรู้การสอน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เมื่อพิจารณาสภาพการเรียนรู้การสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้การสอนพบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ นักศึกษามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05